

În seara zilei de 17 iulie 2012 am fost sunat de Viorel Necula, redactorul șef al revistei *Miorița* din California, ca să mă anunțe că atât ei, cât și alte publicații românești din America de Nord, au primit materiale de la niscaiva lachei ai USL-ului, în care sunt acuzat – atenție! – că nu am mâncat salam cu soia alături de truditarii României proletare și că, drept urmare, nu am căderea morală să semăn neîncrederea printre români în ceea ce privește constituționalitatea proceselor ce acum se derulează în țară.

Pentru acești iremediabil mutilați din punct de vedere moral-conceptual și pentru alții, care au tendința să le calce pe urme, este necesar să fac următoarele precizări:

1. □ Nu vi se pare, domnilor tovarăși, că ar cam fi timpul să depășiți faza argumentelor ce fac parte din primitiva categorie a „salamului cu soia”? Constat că pentru unii ca voi, înțelepciunea marxist-leninistă este atât de înrădăcinată în minți și trupuri, încât vi se pare absolut firesc să vă coborâți conștiința la nivelul stomacului, ba chiar să vă descotorosiți de ea odată cu fecalele.

Acuzațiile împotriva mea cum că n-am mâncat salam cu soia, deci că fizic n-aș aparține acestei țări aflată la cheremul ticăloșilor mai vechi și mai (ciocoi vechi și noi ai lui Nicolae Filimon în variantă modernă), îmi stârnesc râsul prin grosolana lor netemeinicie: N-am părăsit nicicând această țară, chiar dacă interogatoriile și supravegherea atentă din partea fostei Securități se constituie în argumente îndestulătoare pentru o decizie de acest fel!

Incapabili să descifrați nuanțele subtile ale logicii, trebuie să vă spun că, aidoma unui bumerang, de fapt acuzațiile se îndreaptă împotriva voastră. Căci, la urma-urmei, prin astfel de învinuiri, voi faceți o distincție netă între românii din interiorul granițelor, adică cei care au obligația patriotică să gândească și să acționeze conform standardelor usl-iste stabilite de ministerul propagandistic al Antenelor, și românii din afara granițelor, fapt pentru care mi-ați făcut onoarea – e drept, fără voia voastră – să mă azvârliti într-un spațiu al gândirii libere și corecte, de care (recunoșteți iarăși fără voie) românii din țară încă nu au parte.

Vă dau dreptate că n-am mâncat salam cu soia nici în vremurile tenebroase din *iepoca* de aur și nici în timpul mineriadelor coordonate cu zel criminal și indignare bolșevică de către Ion Iliescu. Dar n-am mâncat nu numai pentru faptul că de felul meu sunt lacto-vegetarian, ci mai ales pentru că unuia ca mine îi era practic imposibil să-l procure înainte de Decembrie '89, iar epoca iliesciană m-a îngreșat atât de mult, încât mi se părea că până și soia are un inconfundabil iz securisto-bolșevic.

2. Mai are cineva nas să vorbească de constituționalitatea asaltului purtat de puciști împotriva instituțiilor statului? Păi, domnilor mâncători de rahat, pentru care – vorba adorabilului Petre Țuțea – democrația este contraindicată precum este contraindicat sifilisul la cugetare, marile cotidiene ale lumii (*Le Monde*, *Washington Post* etc.) sunt apreciate ca formatoare de opinii nu pentru știrile incerte și acuzele colportate ba de ortacii lui Traian Băsescu, ba de adversarii lui, ci pe baza informațiilor indubitabile furnizate de ambasade, de agențiile internaționale de presă și, nu în ultimul rând, chiar de declarațiile contradictorii ale liderilor USL.

Pentru că cine naiba mai poate să se încreadă în bunele intenții ale unei grupări profitoare și, în bună parte, infracțională din Parlamentul României, devenită atotputernică prin racolarea traseiștilor cu dosare penale în regulă, când nedemnii membri ai acestei grupări conjuncturale sunt de fapt servitorii preaplecați ai plutocrației lui Dinu Patriciu, Voiculescu sau Vântu, dar de ochii lumii cochetează cu democrația în varianta sa ochlocratică?!

P.S. O ultimă înștiințare pentru înverșunații mei adversari de opinii, morală, comportament etc.: Presimțirile voastre negre nu v-au înșelat în ceea ce mă privește – nu ajunge că de ani și ani fac parte din redacțiile unor prestigioase publicații românești din străinătate, precum *Curentul internațional*

(apare la Detroit) sau

Pagini românești din Noua Zeelandă

(apare la Auckland), dar, cu câteva zile în urmă, Viorel Necula m-a anunțat că am fost cooptat în colectivul redacțional al revistei

Miorița

. Cu precizarea că nu pot fi vândut sau cumpărat, întrucât nu primesc nici un ban de nicăieri pentru sutele de texte pe care le public în zeci de reviste din țară și străinătate...

AUTOR: George Petrovai